

man paa den anden Side tror, at dette Materiale skulde føre til, at vi skulde have Statsmonopol paa dette Omraade, vil jeg paa mit Partis Vegne straks sige til den højtærede Regering, at saa skal man ikke regne med det konservative Parti.

Hvis vi skal have saadant Materiale frem, tror jeg ogsaa, man skulde sørge for, at vi fik Oplysninger om de Erfaringer, man har gjort i andre Lande, hvor man har prøvet sig frem paa denne Maade, for at se, om der virkelig skulde være nogen Lykke ved at gaa den Vej frem. I al Almindelighed har det nemlig paa Forhaand Sandsynligheden imod sig, at det skulde være saa overordentlig godt med en Statsanstalt paa dette Omraade. Det, vi har set med Hensyn til, hvad der kunde spares i Administrationen af Statens Virksomheder, gennem det Arbejde, der i de 4—5 sidste Aar er gjort paa dette Omraade, tyder dog egentlig ikke alt for stærkt paa, at Statens Administration skulde være saa overordentlig billig i Sammenligning med de private Selskabers.

Dernæst vil jeg tro, at det ogsaa vil have en gavnlig Virkning ikke blot for dem, som er Tilhængere af, at man søger at komme den Vej ud, men ogsaa, fordi vi sikkert alle kan være enige om, at det gælder om paa saa redeligt Grundlag som muligt at bedømme Lovgivningsarbejdet og Forholdene, som de virkelig er, og det kan ikke være den højtærede Socialminister ubekendt, at der i mange Kredse er en Opfattelse, som gaar i Retning af, at de Forsikringer, man efterhaanden paalægger de private, bliver til noget umaadeligt og i visse Tilfælde, paastaas det, en ulidelig Byrde. Idet jeg dog ikke skal gøre disse Paastande til mine, tror jeg, det vilde være gavnligt, om man kunde faa noget Materiale i den Retning frem for Offentligheden, saa at man kan se, hvilke Byrder der er og hvilke Fordele for Samfundet og den enkelte ved, at man har indrettet Lovgivningen saaledes, som man nu en Gang har.

Ministerens Forelæggelsestale var jo priselig kort, den var bygget over Ministerens bekendte Valgsprog om, at Tale er Sølv, men Tavshed Guld. Søger man til Forelæggelsestalen for at se Forskellighederne mellem det Forslag, det ærede Medlem Hr. Kragh fremsatte som Indenrigsminister i Samlingen 1923—24, og dette, er det saare vanskeligt; og ser man paa selve Lovforslaget, har man heller ikke noget Middel dertil, idet det, der er fremhævet med Kursiv, kun er Forskellen fra den gældende Lov og ikke Forskellen fra det tidligere Lovforslag.

Jeg skal følge Ministeren og kun gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger om mit Partis Stilling. Med Hensyn til de allerfleste af disse Spørgsmaal kan jeg henvide til, hvad mit Partis Ordfører udtalte ved Behandlingen i Samlingen 1923—24, og desuden egner den Slags Spørgsmaal sig bedst til Behandling i et Udvalg.

Med Hensyn til de saakaldte Bedrifts sygdomme tror jeg, at man, inden man virkelig kan tage Stilling til dette Spørgsmaal, maa have mere Materiale og flere Beregninger frem for at finde ud af, hvad Udgifterne vil blive ved at sætte denne Bestemmelse i Kraft. Endvidere tror jeg, det vil være uheldigt, om det skulde ske ved kgl. Anordning. Jeg tror ogsaa, det vilde være uheldigt, om det ikke gennem Loven skulde fastsættes, hvordan Udgifterne skal fordeles; og endelig kan jeg ikke se nogen særlig Grund til, at den højtærede Minister ikke lige saa vel vil lade disse Bestemmelser gennemføre ved Lov som, at han faar denne Bemyndigelse, som han ikke kan nære nogen som helst Tvivl om, at han vil gøre Brug af.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 3 om Forsikring af Arbejderen til og fra Arbejdsstedet er Stillingen den — det fremgaar meget tydeligt af Lovforslagets Bemærkninger —, at man selv fra Ministeriets Side er saare betænkelig ved dette Forslag. Inden man kan give noget Tilsagn om at gaa med hertil, tror jeg, det vilde være rigtigt, at man fik ganske bestemt Besked om, hvordan denne Bestemmelse skal forstaaes; der vil kunne opstaa saa mange Tvivlsspørgsmaal, at jeg for mit Vedkommende i hvert Fald ikke vil kunne være med til den Affattelse, Ministeren har givet Bestemmelsen.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 9 kan nævnes, at der i Bemærkningerne angaaende den foreslaaede Udvidelse af Raadet fra 2 indtil 3 Medlemmer, staar, at det vilde være praktisk at have disse tre kongevalgte Medlemmer; der kan dog være Grund til at gøre opmærksom paa, at man i Øjeblikket har tre kongevalgte Medlemmer, nemlig Raadets Formand plus de to Medlemmer. Der er en Bestemmelse i denne Paragraf, som jeg bliver nødt til at sige et Par Ord om; det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) har allerede været inde paa den. Det er den nye Bestemmelse, jeg tror i 6te Stykke, om De samvirkende Fagforbund, der har erstattet Sygekassenævnet som havende Indstillingsret. Der vil jeg gerne sige, at vi fra det konservative Folkepartis Side intet har imod, at De samvirkende Fagforbund faar al den Ret, der tilkommer dem. Men det er en urimelig Bestemmelse, at dette